

En national festdag i kongeriget Elleore

Under festlighederne blev der udsendt officiel meddelelse om, at kongeriget i dybeste hemmelighed havde opsendt en drabant, med major El som pilot

Forrest fra venstre rigets ærkehertug samt den fornemme ceremonimester. I baggrunden hans kgl. majestæt, Erik II, med de små prinsesser. Længst bagude ses tronstolen. (Fra pålidelig kilde oplyses det, at der er gået over 5.000 safire, diamanter og rubiner til fremstillingen af denne).

Roskilde.
Lørdag eftermiddag op-
randt efter store forberedelser den nationale festdag i vort lille naboland Elleore. Som det vil være bekendt for de fleste, ligger dette ørige ude i Roskilde fjord, vest for Veddelev. Øens befolkning stammer fra de irske Findanermunke, der i det herrens år 944 grundlagde en koloni på øen. Desværre blev de gæve munke i 1534 fordrevet fra deres ø, men i 1944 vendte deres tapre efterkommere tilbage, erklærede landets løsrivelse fra Danmark (som uretmæssigt havde gjort krav på øen) og byggede den mægtige borg Braadeborg, som ligger lige vest for Mamrelund.

Verden og Elleore.

Indledningen til den store dag begyndte allerede tirsdag d. 7. på en af øens kolonier på fastlandet, det navnkundige „Brinchenborg Slot“, af danskere bedre kendt under navnet „feriekolonien Brinch-Hjem“, som ligger ved den vindomsuste Veddelev Strand. Samme aften var der historieundervisning for befolkningen, og man kom bl. a. ind på spørgsmålet „Verden og Elleore“, sprogligt, historisk, geografisk og litterært.

„Gruppe 17“ under tiltale.

Onsdag eftermiddag var der stændervalg, og om aftenen var den omtalte „gruppe 17“ under anklage. Tiltalen blev rejst af det offentlige.

Om torsdagen traf man forberedelser til en omfattende mobilisering.

Fredag formiddag afholdt man „Ellympiadekampe“ under deltagelse af størstedelen af befolkningen. Om eftermiddagen begyndte den store krig, med hvilken Elleores tapre befolkning med blod, sved og tårer indskrev sit navn i verdenshistorien.

Ærefuld sejr.

Det var Danmark, der på lumsk og nedrig vis var faldet det fredelige ellefolk i ryggen, men de tapre eller forsvarede sig med en tapperhed, som vil blive husket i umindelige tider. Takket være folkets tapperhed blev de frygtelige kampe allerede indstillet efter 24 timer, og det viste sig, at Elleore havde vundet en overvældende sejr. Danmark blev stillet til regnskab for sit angreb og måtte afstå store landområder ved Ved-

delev Strand. Det drejede sig om de frugtbare arealer ved Elleorevej nr. 4. Også nr. 2 tænker landet på at indlemme i sine besiddelser, idet hans kgl. majestæt Erik II, har udtrykt ønske om at lade opføre et lystslot på dette naturskønne sted. Slottet vil få navnet „Sparepenge“, da det er tænkt som et led i den nedskæring af hoffets kostbare vaner, som en overgang var ved at bringe landet på fallittens rand.

Elleore besejrer rummet.

Undskyld et øjeblik, der er indløbet en sensationel melding fra krigsministeriet. Den kendte major El, som har udmærket sig i mange hårde kampe, har lige sendt melding fra det ydre rum. I største hemmelighed har ellefolket opsendt en drabant i en bane omkring jorden med major El som pilot. Turen er indtil nu forløbet vel. Videre oplysninger vil muligvis fremkomme senere.

Taler i tronsalen.

Den nationale festdag blev mindet ved en smuk højtidelighed i tronsalen på „Brinchenborg Slot“, hvor hans kgl. majestæt Erik II, af de u dødeliges nåde konge til

Elleore, marskalk for de fire ellementer, lensmand for Marsk lehn, friborger af Luserød, sammen med sin dronning, den skønne Lillian den Lykkelige samt de små prinsesser ønskede alle evig frelse for ånden.

Derefter talte øens ypperstepræst, den såkaldte „ærke-mandrit“.

Hans majestæt udtrykte i en smuk tale sine bedste ønsker til alle og mindedes med nogle få ord de stakkels udenlandsellere, som var blevet forhindret i at gense deres elskede fædreland. Ligeså mindedes hans majestæt forskellige begivenheder i årets løb. „Lutrede ere de mus, der byggede rede i løvens øre“, udtalte han på et tidspunkt med relation til det lumsk angreb, der blev rettet mod Elleores selvstændighed. Talen sluttede med det elli-ske valgsprog: „Tro over lidet“.

Ordener uddelt.

Derefter uddeltes ordener og forfremmelser til de personer, der i årets løb havde gjort sig fortjent til sådanne. Man blev klar over, at særlig militærpersoner

var foretrukket som værende værdige til disse udmærkelser.

Militær demonstration.

Derefter foregik i det fri en imponerende demonstration af Elleores krigsmagt. Denne viste klart landets store militære overlegenhed.

Rumfart.

En ny afbrydelse. Der er kommet en rettelse til det tidligere udsendte communique om major Els rumfart. Nedtællingen har i virkeligheden været i gang siden den 15. juni, men da det ikke er gået hurtigt nok, har man sat yderligere nogle mand i gang med nedtællingen. Opsendelsen var iøvrigt i første omgang blevet forhindret på grund af dårligt vejr, og først da man havde blotet til guden Pedro, som er den eneste officielt anerkendte elliske reli-

gion, blev vejret bedre, så affyringen kunne finde sted.

Efter den militære demonstration modtog man besøg af et hornorkester på halvtreds mand, som var blevet indbudt fra Tyskland, med hvilket land Elleore har omfattende handelsvirksomhed.

Om aftenen afsluttedes festlighederne med en festlig middag, hvor hans majestæt med familie var indbudt som æresgæster.

Sidste nyt.

Absolut sidste communique fra major El. Han har under en af de sidste rundture modt en engel, som er noget af det mest ..., og har besluttet ikke mere at vende tilbage. Krigsministeriet er øjeblikkelig trådt sammen for at tage stilling til, om en nedskydning af raketten kan anses at være berettiget.

mo.